

NR. 2, ÅRGANG 9, MAJ 2020

LIDT NYT OM UDBUD

Der er sket lidt nyt inden for udbudsområdet – også under Corona-lockdown - som skønnes at have mere generel interesse for udbudspraktikere, og som vi omtaler et udpluk af nedenfor.

Klage ikke tillagt opsættende virkning med henvisning til, at betingelsen om, at en interesseafvejning skal tale for opsættende virkning, ikke var opfyldt

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 18. marts 2020, Alcyon ApS mod Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland og Region Sjælland

Kendelsen vedrører Region Hovedstadens offentlige udbud - på vegne af sig selv samt Region Midtjylland, Region Nordjylland og Region Sjælland - af en rammeaftale om hospitalssenge. Udbuddet var opdelt i fire delaftaler, som var indbyrdes forskellige i relation til kunde og i relation til enkelte af de tekniske specifikationer. Kendelsen er Klagenævnet for Udbuds stillingtagen til spørgsmålet om opsættende virkning.

Inden udløbet af tilbudsfristen den 28. februar 2020 havde Region Hovedstaden modtaget tilbud fra mindst to tilbudsgivere på hver delaftale.

Alcyon A/S (herefter benævnt Alcyon) havde undladt at indgive tilbud men indgav efter udløbet af tilbudsfristen i stedet klage til Klagenævnet for Udbud. Alcyon gjorde blandt andet gældende, at Region Hovedstaden havde fastsat mindstekrav i de tekniske specifikationer, som ikke var saglige og proportionale og derfor medførte en kunstig begrænsning af konkurrencen (påstand 1), at Region Hovedstaden i kravspecifikationerne havde fastsat en række uklare – og derfor ulovlige - mindstekrav (påstandene 2 og 3), at Region Hovedstaden havde overtrådt principperne om ligebehandling og gennemsigtighed samt udbudslovens § 128, stk. 2, ved ikke i udbudsbekendtgørelsen at angive hverken en anslået mængde, et anslået omfang eller en anslået værdi for udbuddet samlet eller for hver af de enkelte delaftaler (påstand 5), at Region Hovedstaden havde fastsat ulovlige udvælgelseskriterier (påstand 6), at Region Hovedstaden havde foretaget uberettiget redigering af spørgsmålene fra potentielle tilbudsgivere inden offentliggørelse af spørgsmålene (påstand 7), og at udbuddet skulle annulleres (påstand 8). Endvidere gjorde Alcyon gældende, at klagen skulle tillægges opsættende virkning.

På baggrund af klagen annullerede Region Hovedstaden udbuddet for så vidt angik delaftale 4, idet Region Hovedstaden var enig i, at denne delaftale indeholdt et ulovligt mindstekrav. I øvrigt påstod Region Hovedstaden, at klagen ikke skulle tages til følge.

I relation til betingelsen for opsættende virkning om, at en interesseafvejning skal tale for opsættende virkning, anførte Region Hovedstaden endvidere, at blandt andet væsentlige samfundsmæssige hensyn i form af kampen imod Coronavirus-pandemien talte for nødvendigheden af en hurtig kontraktindgåelse, da Regionen Hovedstaden frygtede, at der ellers ville komme mangel på hospitalssenge på grund af pandemien, og at Alcyons interesse i at få prøvet sine påstande måtte vige herfor.

I sin stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt klagen skulle tillægges opsættende virkning, udtalte Klagenævnet for Udbud, at Alcyon ikke var fremkommet med oplysninger, der kunne føre til, at virksomhedens interesse i, at klagen tillægges opsættende virkning, oversteg regionernes åbenbare interesse i hurtigst muligt at kunne indgå kontrakterne om hospitalssenge med henblik på at sikre den nødvendige kapacitet på hospitalerne.

Om udsigten til, at Alcyon ville få medhold i sine klagepunkter, udtalte Klagenævnet for Udbud sig alene kort om påstand 1, idet Klagenævnet ikke på det foreløbige grundlag fandt udsigt til, at påstand 1 ved en endelig afgørelse ville blive taget til følge.

Afsluttende fastslog Klagenævnet for Udbud, at de øvrige påstande sammenholdt med oplysningerne om antallet af tilbudsgivere havde efter oplysningerne i svarskriftet ikke en sådan karakter, at Alcyons interesse i en afklaring heraf i den konkrete situation vejede tungere end regionernes mulighed for at kunne indgå kontrakter om indkøb af senge, og at betingelsen om en interesseafvejning derfor ikke var opfyldt, hvorfor klagen ikke kunne tillægges opsættende virkning.

Link til kendelsen [her](#).

Kommentar

Vurderingen af om en klage skal tillægges opsættende virkning afgøres af tre kriterier, der alle skal være opfyldte, dvs. hvis bare et kriterium ikke er opfyldt, kan klagen ikke tillægges opsættende virkning. De tre kriterier er 1) om der foreligger såkaldt fumus (dvs. om der er udsigt til at klageren vil få medhold i klagen, 2) om betingelsen om uopsættelighed er opfyldt, dvs. klageren kan ikke varetage sine interesser i form af et erstatningskrav ved medhold i klagen, hvilken betingelse typisk vil være opfyldt netop i en sag om manglende tilbudsafgivelse pga. en påstand om ulovlige konkurrencefordrejende kravspecifikation, og 3) en interesseafvejning må ikke føre til, at selvom de øvrige to kriterier er opfyldte, så er der særlige tungtvejende samfundsmæssige grunde, der taler for at en klage alligevel ikke skal tillægges opsættende virkning. Det er meget sjældent i praksis, at en klage ikke tillægges opsættende virkning pga., at betingelsen om interesseafvejning ikke anses for opfyldt, men denne kendelse er altså et sjældent eksempel herpå.

Det vurderes, at det har haft betydning for resultatet, at kendelsen blev afsagt så tidligt i pandemien, nemlig få dage efter, at Danmark blev lukket ned. Var kendelsen blevet vurderet på nuværende tidspunkt, hvor pandemien er under kontrol, må det anses for tvivlsomt, om den ville have fået samme udfald. Kendelsen må derfor anses som en enlig svale begrundet i de særlige samfundsmæssige forhold, der var til stede på tidspunktet for afsigelsen af kendelsen.

Praksis viser, at Klagenævnet for Udbud som alt overvejende hovedregel begrundet en afvisning af at tillægge en klage opsættende virkning med en henvisning til, at én af de to øvrige betingelser om henholdsvis *fumus boni juris* og uopsættelighed ikke er opfyldte. Det vurderes, at kendelsen ikke ændrer ved denne praksis.

Ordregiver skulle ikke udelukke en tilbudsgiver, der forud for udbuddet havde udviklet designmanualen, der skulle danne grundlag for udbuddet.

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 15. april 2020, JSK Container A/S mod I/S Vestforbrænding

Kendelsen vedrører I/S Vestforbrændings (i det følgende benævnt *Vestforbrænding*) udbud af to rammeaftaler som offentligt udbud efter udbudsloven om levering af skilte til genbrugsstationer. Udbuddet var opdelt i "Delaftale 1" og "Delaftale 2". Delaftale 1 vedrørte "Koblinger og bundfæste", mens delaftale 2 vedrørte "Skilte og øvrigt skilteudstyr", og tildelingskriteriet var laveste pris.

Vestforbrænding havde forud for udbuddet indgået en udviklingsaftale med virksomheden SSC A/S (i det følgende benævnt, *SSC*). På baggrund af udviklingsaftalen skulle SSC og Vestforbrænding i fællesskab udarbejde en designmanual for et system til skiltning på de genbrugsstationer, som hører under Vestforbrænding. Designmanualen skulle beskrive de løsninger, der i kontraktens løbetid blev opnået, og som kunne danne grundlag for Vestforbrændings udbud. Alle færdige løsninger skulle dokumenteres med produktionstegninger og materialespecifikationer, og Vestforbrænding skulle have produktionstegninger og materialespecifikationer på alle eksisterende løsninger. Disse produktionstegninger og materialespecifikationer skulle Vestforbrænding bruge til udarbejdelse af kravspecifikationerne i udbuddet.

Vestforbrænding inddrog i udbudsmaterialet de tegninger og den øvrige dokumentation, som SSC havde været med til at udvikle i henhold til udviklingsaftalen. Under udbudsprocessen var det muligt for tilbudsgiverne at besigtige skilte, skilteudstyr og koblinger omfattet af udbuddet, og der var mulighed for at stille spørgsmål vedrørende produkterne. Flere af de tekniske spørgsmål vedrørende udbuddet blev af Vestforbrænding stillet videre til SSC.

Ved udløbet af fristen for afgivelse af tilbud havde blandt andre SSC samt virksomheden JSK Container A/S (i det følgende benævnt, *JSK*) afgivet tilbud på både delaftale 1 og på delaftale 2. Vestforbrænding besluttede at indgå kontrakt om både delaftale 1 og 2 med SSC, hvorefter JSK indgav klage til Klagenævnet for Udbud.

JSK nedlode påstande om, at Vestforbrænding havde handlet i strid med udbudslovens § 4 og principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet i udbudslovens § 2 ved at have givet SSC uretmæssige konkurrencefordele, idet SSC i forbindelse med udbuddet havde kunnet danne priser og tilbudsgrundlag, længe før udbuddet blev offentliggjort (påstand 1).

JSK nedlagde endvidere påstand om, at Vestforbrænding havde handlet i strid med udbudslovens § 39, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, og udbudslovens § 136, nr. 2, ved at have givet SSC uretmæssige konkurrencefordele, idet SSC's design/tegninger dannede grundlag for udbuddet, og SSC skulle derfor have været udelukket fra at afgive tilbud (påstand 2). Endvidere skulle Vestforbrænding have givet SSC uretmæssige

konkurrencefordele, idet SSC havde stået for fremstilling af prototype af både skilte og skiltebeslag, som blev brugt som besigtigelse for øvrige tilbudsgivere under udbuddet (påstand 3).

JSK nedlagde også påstand om, at Vestforbrænding havde handlet i strid med udbudslovens § 2 ved at have rettet alle tekniske spørgsmål vedrørende udbuddet til SSC (påstand 4).

Klagenævnet for Udbud svarede samlet på påstandene. I sin kendelse henviser Klagenævnet for Udbud til forarbejderne til udbudslovens § 4 og § 39, stk. 2, idet Klagenævnet konstaterer, at involveringen af en økonomisk aktør forud for udbuddet ikke i sig selv er i strid med de udbudsretlige principper, så længe den økonomiske aktør ikke får en konkurrencefordel i forhold til andre tilbudsgivere i forbindelse med den ydede rådgivning.

Klagenævnet for Udbud fandt, at der ikke var grundlag for at fastslå, at Vestforbrænding havde givet SSC uretmæssige konkurrencefordele, hvorved SSC havde kunnet udarbejde priser eller tilbudgrundlag, længe før udbuddet blev offentliggjort. Klagenævnet for Udbud lagde vægt på, at SSC ikke havde deltaget i udarbejdelsen af udbudsmaterialet og dermed ikke havde haft kendskab til det endelige udbudsmateriale før offentliggørelsen af dette. Klagenævnet for Udbud lagde endvidere vægt på, at Vestforbrænding i udbudsmaterialet havde inddraget det materiale, som SSC udarbejdede i forbindelse med udviklingsaftalen, og at Vestforbrænding i forbindelse med udbudsrunderen havde afholdt en besigtigelse, hvor tilbudsgiverne kunne stille spørgsmål. Tilbudsgiverne havde derfor haft samme informationer og lige vilkår til brug for udarbejdelse af deres tilbud.

Klagenævnet for Udbud fandt det godtgjort, at Vestforbrænding havde truffet passende foranstaltninger for at undgå, at konkurrencen blev fordrejet og derfor ikke skulle udelukke SSC fra deltagelse i udbuddet, hvorefter påstand 1-3 ikke blev taget til følge.

I relation til påstand 4 udtalte Klagenævnet for Udbud, at Vestforbrænding ved at rette henvendelse til SSC havde indhentet den fornødne viden til besvarelse af de tekniske spørgsmål, således at alle tilbudsgivere var sikret samme information, og at Vestforbrænding havde forlænget tilbudsfristen. Klagenævnet for Udbud fandt således, at Vestforbrænding ikke i denne forbindelse havde overtrådt udbudslovens § 2, hvorfor påstand 4 ikke blev taget til følge.

Klagen blev således ikke taget til følge.

Link til kendelsen [her](#).

Kommentar

Kendelsen er en konkret afgørelse på grundlag af sagens omstændigheder, men illustrerer det princip, som er udviklet i retspraksis og kodificeret i udbudsloven, nemlig at ordregivere har en ganske vid adgang til at neutralisere den konkurrencefordel, som en potentiel tilbudsgiver har opnået ved at yde bistand til ordregiver med levering af ydelser forud for offentliggørelse af et udbud. Det helt afgørende er, at ordregiveren stiller resultatet af det forudgående arbejde til rådighed for alle tilbudsgivere som en del af udbudsmaterialet, og det var netop, hvad ordregiveren havde gjort i den foreliggende sag.

Tilbudsgiver 1's indsigt i en række af tilbudsgiver 2's enhedspriser under et udbud kunne ikke konkret medføre, at tilbudsgiver 1 skulle udelukkes fra et senere genudbud af kontrakten.

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 22. april 2020, Hydrema Danmark A/S mod Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse

Kendelsen vedrører Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse (herefter benævnt *FMI*) offentlige udbud efter udbudsloven af en **rammeaftale om levering af "Tjenesteydelser, Reservedele og Tilbehør til entreprenørmaskiner, entreprenørmateriel og traktorer"**. Tildelingskriteriet var "Pris".

FMI havde i 2017 udbudt en rammeaftale om levering af tjenesteydelser, reservedele og tilbehør til **entreprenørmaskiner og traktorer (udbud 1)**. Også her var tildelingskriteriet "det økonomisk mest fordelagtige tilbud" med tildelingskriteriet "Pris". Ved udløbet af fristen for at afgive tilbud havde FMI modtaget tilbud fra bl.a. Hydrema Export A/S (herefter benævnt *Hydrema Export*) og United Military Services A/S (herefter benævnt *UMS*). FMI besluttede at indgå kontrakt med Hydrema Export.

UMS søgte ved FMI om aktindsigt i Hydrema Exports tilbud vedr. udbud 1. Hydrema Export anmodede i den forbindelse FMI om, at alle enhedspriser i tilbuddet blev undtaget fra aktindsigt. Det viste sig dog, at en række enhedspriser var umiddelbart tilgængelige/synlige for UMS, selv om de var streget over. FMI beklagede dette.

FMI opsagde efterfølgende rammeaftalen efter udbud 1 med Hydrema Export, fordi FMI vurderede, at Hydrema Exports tilbud havde været ukonditionsmæssigt.

Før genudbuddet (udbud 2 - som kendelsen vedrører), gennemførte FMI en markedsundersøgelse. Formålet med markedsundersøgelsen var at finde frem til, hvordan udbuddet kunne skabe grundlag for modtagelse af det bedst mulige tilbud, og hvordan den bedst mulige kontrakt kunne sammensættes for FMI. FMI sendte i den forbindelse et udkast af en historisk reservedelsliste i høring og anmodede potentielle tilbudsgivere om at tilkendegive, hvilke af reservedelene de havde mulighed for at levere, idet FMI ved udbud 1 havde erfaret, at en række af de udbudte reservedele ikke længere kunne leveres. Ud over høringen over den historiske reservedelsliste bestod markedsundersøgelsen også af en række spørgsmål i forhold til virksomhedernes størrelse, omsætning, soliditetsgrad, leveringstid etc.

Ved udløbet af fristen for at afgive tilbud for udbud 2 havde Hydrema Danmark A/S (herefter *Hydrema Danmark*) og UMS afgivet tilbud. Hydrema Danmark og Hydrema Export er søsterselskaber, der begge er ligeværdige, sideordnede datterselskaber af Hydrema Holding ApS. Begge selskaber har samme registrede og reelle personkreds i både bestyrelse og direktion, ligesom de begge er beliggende på samme adresse.

Af tildelingsbeslutningen vedr. udbud 2 fremgår, at Hydrema Danmark afgav et tilbud med en pris på DKK 6.291.016,28, mens UMS tilbød en pris på DKK 5.567.196.

Hydrema Danmark indgav klage til Klagenævnet for Udbud med påstand om, at FMI havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 ved ikke at udelukke UMS fra

udbuddet, selv om UMS var i besiddelse af en utilbørlig konkurrencefordel (påstand 1), samt ved ikke i **fornødent omfang at udligne den konkurrencefordel, som UMS havde opnået som følge af FMI's oplysning** til UMS om de delpriser, som Hydrema Danmark havde tilbudt under udbud 1 (påstand 2). Klagenævnet for Udbud skulle derfor **annullere FMI's tildelingsbeslutning vedr. udbud 2 (påstand 3).**

Hydrema Danmark fremsatte ved klagens indgivelse tillige anmodning om, at klagen blev tillagt opsættende virkning. Klagenævnet for Udbud besluttede ikke at tillægge klagen opsættende virkning, da betingelsen om **"fumus boni juris" ikke var opfyldt.**

I sin endelige kendelse udtalte Klagenævnet for Udbud, at bl.a. den omstændighed, at selskaberne Hydrema Denmark og Hydrema Export indgår i Hydrema-koncernen, medfører, at de vil have (tilnærmelsesvis) ens enhedspriser – og også i et vist omfang havde det. Indsigt i Hydrema Exports enhedspriser ville derfor også være en indsigt i Hydrema Danmarks enhedspriser.

Som følge af den fejl, FMI begik ved ikke i tilstrækkeligt omfang at sikre, at UMS ikke fik indsigt i Hydrema **Export A/S' enhedspriser, var FMI forpligtet til ved udbud 2, at sikre, at den fordel, som UMS fik ved at have fået indsigt i nogle af Hydrema Exports enhedspriser, blev udlignet.**

Klagenævnet udtalte, at efter karakteren af den udbudte kontrakt, nemlig indkøb af standardreservedele, **kunne FMI ikke ændre tildelingskriteriet fra "pris" til "bedste forhold mellem pris og kvalitet", og FMI kunne heller ikke som følge af fejlens karakter og omfanget af de enhedspriser, som UMS fik indsigt i, udelukke UMS fra at deltage i udbuddet.** På det foreliggende grundlag kunne det endvidere ikke konstateres, at UMS, som følge af den indsigt virksomheden fik i Hydrema Exports enhedspriser, kunne gennemskue og opnå fuld indsigt i Hydrema Danmarks bagvedliggende kalkulation og beregningsstruktur for enhedspriserne ved afgivelse af tilbud under det senere udbud 2.

Herefter fandt Klagenævnet for Udbud, at FMI ikke havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 ved ikke at udelukke UMS fra udbud 2, ligesom FMI i nødvendigt omfang udlignede den konkurrencefordel, som UMS havde opnået ved indsigt i nogle af Hydrema Exports enhedspriser i tilbuddet på udbud 1.

Klagenævnet for Udbud tog derfor ikke nogen af Hydrema Danmarks påstande til følge.

Link til kendelsen [her](#).

Ordregiver kunne ikke indhente nye referencer fra en tilbudsgiver til opfyldelse af mindstekrav efter udløbet af tilbudsfristen under et offentligt udbud

Klagenævnet for Udbuds kendelse af 29. april 2020, Eksponent ApS mod Gentofte Kommune

Kendelsen vedrører Gentofte Kommunes (herefter benævnt *Kommunen*) offentlige udbud efter udbudsloven af en kontrakt om levering af en ny hjemmeside, herunder levering af designkoncept, CMS-plattform, support og vedligehold samt videreudvikling.

Det fremgik af udbudsmaterialet, at der bl.a. var fastsat følgende mindstekrav til teknisk og faglig kapacitet:

Det er et mindstekrav, at Tilbudsgiver har minimum tre (3) referencer fra tilsvarende opgave. Ved 'tilsvarende' forstås levering i form af design, udvikling og implementering af en ny corporate hjemmeside, leveret til en offentlig kunde. Med corporate hjemmeside skal forstås kundens hovedhjemmeside, som er det site der tilgås via URL'en www.indsaetkundensnavn.dk.

Ved udløbet af tilbudsfristen havde blandt andre følgende virksomheder afgivet tilbud: Eksponent ApS (herefter benævnt *Eksponent*) og Kruso A/S (herefter benævnt *Kruso*). Kommunen besluttede at indgå kontrakt med Kruso.

Det viste sig dog, at den ene af Krusos referencer ikke opfyldte mindstekravet om levering af en *corporate hjemmeside*. Med henvisning til udbudslovens § 159, stk. 5 anmodede Kommunen derfor Kruso om at oplyse en forskriftsmæssig reference, hvorefter Kommunen ville fastholde tildelingsbeslutningen. Kruso fremsendte en ny reference (samt yderligere tre andre), der opfyldte alle mindstekrav, hvorefter Kommunen fastholdt sin tildelingsbeslutning.

Eksponent indgav herefter klage til Klagenævnet for Udbud og nedlagde påstand om, at Kommunen havde handlet i strid med principperne om ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 ved at tildele kontrakten til Kruso, da Krusos tilbud ikke opfyldte mindstekravene til teknisk og faglig formåen (påstand 1), samt ved at anmode Kruso om at fremsende en ny reference med henblik på at sikre Krusos opfyldelse af udbudsbetingelsernes mindstekrav til teknisk og faglig formåen efter tilbudsfristen og tildelingsbeslutningen (påstand 2). Klagenævnet for Udbud skulle derfor annullere Kommunens tildelingsbeslutning (påstand 3).

Klagenævnet for Udbud behandlede påstand 1 og påstand 2 sammen og angav indledningsvist med henvisning til EU-Domstolens dom af 10. oktober 2013 i sag C-336/12, Manova A/S, præmis 40, at det påhviler den ordregivende myndighed strengt at overholde de kriterier, den selv har fastsat. Idet Kruso indleverede tre referencer, hvoraf i hvert fald en reference ikke opfyldte mindstekravene, var Krusos tilbud ikke konditionsmæssigt.

Klagenævnet for Udbud citerede herefter udbudslovens § 159, stk. 5 samt relevante dele af dennes forarbejder, hvorefter Klagenævnet for Udbud udtalte, at det efter bestemmelsen er muligt for en tilbudsgiver at præcisere og supplere et afgivet tilbud og endda indlevere yderligere dokumenter. En ordregivers mulighed for at indhente oplysninger i forhold til et afgivet tilbud er dog yderligere reguleret af udbudslovens § 159, stk. 6, hvorefter en ordregiver uanset stk. 5 skal afvise et tilbud, hvis det fremgår udtrykkeligt af udbudsmaterialet, at en konkret fejl eller mangel vil føre til, at ansøgningen eller tilbuddet afvises, og det pågældende tilbud indeholder en sådan fejl eller mangel.

Klagenævnet for Udbud fandt, at da Krusos tilbud ikke indeholdt tre referencer, som alle opfyldte de mindstekrav, Kommunen havde fastsat, og da Kruso ikke efter udbudslovens § 159, stk. 6 var berettiget til at indlevere nye referencer efter tilbudsfristens udløb, havde Kommunen handlet i strid med principperne om

ligebehandling og gennemsigtighed i udbudslovens § 2 ved at anmode Kruso om at indlevere nye referencer og ved at tildele kontrakten til Kruso.

Klagenævnet tog derfor Eksponents påstande til følge, herunder påstand 3 om annullering af tildelingsbeslutningen.

Link til kendelsen [her](#).

Kommentar

Kendelsen synes oplagt, herunder særligt henset til forarbejderne til udbudslovens § 159, stk. 6, som angiver:

Ordregiveren kan ikke anmode en ansøger eller tilbudsgiver om at indsende relevante oplysninger og dokumentation, hvis ordregiveren udtrykkeligt i udbudsmaterialet har krævet fremsendelse af den manglende oplysning eller det manglende dokument og angivet, at ansøgeren eller tilbudsgiveren ellers vil blive afvist. Det påhviler således ordregiveren at overholde de regler, som denne selv har fastsat.

Brugen af stk. 5 vil ikke være udelukket, hvis ordregiveren alene har anført, at en oplysning eller et dokument skal afleveres, men uden at det fremgår, at overtrædelse vil medføre afvisning.

Hvis ordregiver har fastsat kravet om indsendelse af specifik dokumentation som et mindstekrav, kan stk. 5 ikke benyttes til at indhente den manglende dokumentation eller supplere eller fuldstændiggøre den indsendte dokumentation, hvis det fremgår af udbudsmaterialet eller i øvrigt kan udledes af udbudsmaterialet, at manglende overholdelse af mindstekrav vil medføre afvisning.

Det fremgår da også klart af kendelsen, at Klagenævnet for Udbud har lagt vægt på netop denne del af forarbejderne i sine præmisser.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens **udkast til vejledningen "Når virksomheder afgiver fælles bud – en vejledning om konsortiesamarbejde i forhold til konkurrenceloven"** sendt i åben høring

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har sendt sit udkast **til vejledningen "Når virksomheder afgiver fælles bud – en vejledning om konsortiesamarbejde i forhold til konkurrenceloven"** i åben høring. **Vejledningen skal erstatte "Vejledning om konsortier i forhold til konkurrenceloven"**, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udarbejdet udkastet til den nye vejledning som følge af, at Højesteret i november 2019 afgjorde, at det såkaldte vejstribekonsortium var ulovligt.

Som det fremgår af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmeside, kan især tre forhold i det nye udkast fremhæves i forhold til den tidligere vejledning:

1. Højesterets dom i sagen om det såkaldte vejstribe-konsortium og de forhold, som Højesteret lægger til grund for dommen, er indarbejdet i udkastet.
2. Der er tilføjet et afsnit om, hvordan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen prioriterer sager på området.
3. Der er indarbejdet nye og flere eksempler

Hørings svar kan sendes til she@kfst.dk indtil den 20. maj 2020.

Se link til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens meddelelse om den offentlige høring [her](#).

LOTTE HUMMELSHØJ
ADVOKAT (L)
LH@NNLAW.DK

SEBASTIAN PEDERSEN
ADVOKAT
SAP@NNLAW.DK

NIELSEN NØRAGER

DETTE NYHEDSBREV KAN IKKE ERSTATTE JURIDISK RÅDGIVNING. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB OG DE OVENNÆVNTE JURISTER PÅTAGER SIG INTET ANSVAR FOR TAB SOM DIREKTE ELLER INDIREKTE FØLGE AF BRUG AF NYHEDSBREVET, HERUNDER FOR TAB SOM FØLGE AF UTILSTRÆKKELIGE ELLER FEJLAGTIGE INFORMATIONER, VURDERINGER ELLER ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED NYHEDSBREVET. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB YDER RÅDGIVNING I FORBINDELSE MED KONKRETE SPØRGSMÅL I OVERENSSTEMMELSE MED DE ADVOKATETISKE REGLER. TILMELD/FRAMELD DIG NYHEDSBREVET PÅ WWW.NNLAW.DK.